

TURNUL VECHERE

SI VESTIREA PREZENTEI LUI CRISTOS

"Pazitorule, cat mai este din noapte?"

"Iara Soareste Dimineata, dar Intunecoasa ca Noaptea!"
Isaia 21: 11, 12.

Vol. IV. LUNAR No. 10.
Dela Adam 6048. Octomvre Dela Chr. 1920.

CONTINUTUL

Priviri din Turnul de Veghere	147
România se iea după țările civilizate	149
O federatie fără margini	149
Ce costa rezboiul mondial	150
Cel din urma se binevoiasca intoarcerea regelui	151
Responsabilitatea preotilor de astazi	151
Biserica și statul	152
Cuvantul lui Dumnezeu profanat	153
Timpul stramtorarei	154
Singura speranta a lumii	155
Este inima mea "Pământ bun" ?	155
Mesagiul împărăției	156
Onestitatea și sinceritatea calității fund.	157
Anunciuri pentru toți	159

*"Pusa-m'am la streja mea, stam pe Turn, și căutam să văd
ce'mi va zice, și ce să răspund eu celor ce mi să opun."*
Habacuc 2:

STANEA VARSELOR
ALTFUNDAMENT NIME
NU POATE PUNE
ORRESCUMPARA
PENTRU TOI

... pământ stramtorare popoarelor cu nedumerire; mugind marea (Isaia 17: 12-14), de sguduirea valurilor (clășelor neliniștite și turburătoare); așa, că oamenii mai și vor da sufletul de frica și de așteptarea celor ce vor să se vină pe pământ; căci puterile ceriului (ecclesiaticismul) vor fi sgduite . . . Așa voi, când veți vedea acestea împlându-se, să știți că este aproape împărăția lui Dumnezeu. Căutați în sus, ridicați capetele voastre (și vă bucurați); că s'a apropiat rescumpărarea voastră. — Mateiu 24: 33. Marcu 13: 29. Luca 21: 25-31,

MISIUNEA SFANTA ACESTUI JURNAL

ACEST Jurnal este unul din primii factori or instrument a sistemului de instrucțiune Scripturală, sau „Seminariul Bibliei”, ale cărui învățături sunt acum prezentate în toate părțile lumii civilizată de WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY (SOCIETATEA DE BIBLII și TRACTATE TURNUL DE VEGHERE), fondată în 1881 d. Chr. pentru propagarea cunoștinței Creștine. Acest Jurnal nu este numai un mijloc de ajutor Studenților de Biblie (de orice categorie) în întrunirile lor să învețe și studieze Cuvântul Divin, ci servește și ca un mijloc de comunicare pentru anunțarea conferințelor și a reprezentanților călători trimiși de această Societate, numiti „Peregrini”.

„Lecciónele Bereane” (Fapte 17: 10, 11) ale acestui Jurnal sunt repetiții or subiecte reexaminare ale STUDIURILOR publicate de Societate, aranjate să ospeteze pe toți membrii „Casei Credincioase”, și foarte ajutoare tuturor vrednici de singurul grad onorabil acordat de Societate, adică, *Verbi Dei Minister* (V. D. M.), care, tradus în românește însemnează *Servitorul Cuvântului Divin*. Lecciónele Scoalei Internaționale de Duminică sunt special pentru Studenții Bibliei mai înaintați și învățători; de unii aceste sunt considerate a fi indispensabile.

Acest Jurnal stă ferm pentru apărarea singurului fundament a speranței Creștinului, acum în general refuzat, rescumpărarea prin sângele pretios a „Omului Isus Christos, care s'a dat pe sine o rescumpărare (un preț corespunzător, un înlocuitor) pentru toți”. (1 Petru 1: 19; 1 Tim. 2: 6.) Clădind asupra acestui fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Corint. 3: 11—15; 2 Petru 5: 1—11) ale Cuvântului lui Dumnezeu, misiunea lui mai departe e: „Să facă pe toți să vadă ce e împărțirea Mistierului care... de veacuri a fost ascuns în Dumnezeu;... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință... care în vârstele trecute n'a fost cunoscută omenimii, după cum e acum descoperită”. Efeseni 3: 5—9, 10.

Acest Jurnal stă liber de toate partidele, sectele și crezurile omenești pe când el să strângă să aducă din ce în ce mai mult fiecare articulație și cuvântare în deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos cum e exprimată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală toate ce Dumnezeu și Domnul a vorbit — potrivit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Alitudoinea lui nu e dogmatică, ci confidențială; de oarece știm unde și ce afirmăm, bazându-ne cu nelindoiță și nelmpărțită credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere, spre a fi întrebuințat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și fărurile spirituale. Și noi nu numai invităm dar și îndemnăm pe cetitorii noștri să examineze toate cuvântările lui cu Cuvântul Divin infelibil la care în continuu ne referăm să ușoram calea la o astfel de examinare.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE ÎNVAȚĂ

Ca Biserica e „Templul viului Dumnezeu” — îndeoseb „lucrul mânelor Sale” — că construirea ei a fost în progres de-alungul Vârstei Evanghelice — de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Piatra Unghiulară a Templului Său, prin care, când va fi slărit, binecuvântarea lui Dumnezeu să v'a revărsa asupra tuturor popoarelor și ei să vor apropia de El. — 1 Corinteni 3: 16—17; Efeseni 2: 20—22; Facere 25: 14; Galateni 3: 29.

Că în timpul de acum cioplirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați progresează; și că când ultima acestor „pietre vii... alese și pretioase” va fi gata, atunci marele Măstru le va aduce toate la oltă prin Primă Inviere; și Templul va fi umplut cu gloria lui Dumnezeu și va fi locul de întrunire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului. — Apocalipsul 15: 5—8.

Că temeiul speranței, pentru Biserica și lume, stă în faptul, că „Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, e gustat moarte pentru fiecare om”, „o rescumpărare pentru toți”, și va fi „Lumina adevărată care va lumina pe orice om venit în lume”, „la timpurile Sale cuvenite”. — Evrei 2: 9; Ioan 1: 9; 1 Timoteiu 2: 5, 6.

Că speranța Bisericii este: Să fie „asemenea Domnului ei... să'l vadă așa precum este” și să fie „părtașă naturii divine” împărțându-se gloriei Lui ca împreună moștenitoare cu El. — 1 Ioan 3: 2; Ioan 17: 24; Romani 8: 17; 2 Petru 1: 4.

Că lucrul prezent al Bisericii e perfecționarea or pregătirea sfinților pentru lucrul și serviciul în viitor; să desvolteze în ea însăși orice har și fruct al spiritului; să fie mărturia lui Dumnezeu la lume; și să se pregătească pentru a fi regi și preoți a lui Dumnezeu în Vârsta viitoare. — Efeseni 4: 12; Matei 24: 14; Apocalipsul 1: 6; 20: 6.

Că speranța lumii să ață în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor, cari vor fi aduse tuturor de împărăția lui Christos Mileniară — Restatornicire a toate ce a fost pierdute prin Adam în Eden, acelor „cari cu bucurie și supunere le vor îmbrățașă pe terminii lui Dumnezeu din mânele gloriosului Rescumpărător și glorioasa Lui soție, Biserica; pe când toți împotrivorii și nesupușii de voie liberă vor fi distruși — Fapte 3: 19—23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

(THE WATCH TOWER)

PUBLICAT DE SOCIETATEA DE BIBLII SI TRACTATE TURNUL DE VEGHERE

(WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY)

124 Columbia Heights □ □ Brooklyn, New-York, U. S. A.

BRANȘE: *Branșa Engleză*: 34 Craven Terrace, Lancaster Gate, London W 2; *Branșa Australiană*: 495 Collins St., Melbourne, Australia; *Branșa Sud-Africană*: 123 Plein St., Cape Town, Africa Sudaică; *Branșa Germană*: 12 Honggerstrasse, Zürich, Elveția; *Branșa Franceză*: și *Felgiană*: 35 Rue des Communeux, Berne, Elveția.

Branșa Română:

SOCIETATEA DE BIBLII SI TRACTATE TURNUL DE VEGHERE

Strada Kovesped No 8 — Cluj, Cojocna, Transilvania
Rouăndia-Mare.

„la tot locul să se adreseze Societatea.

THE WATCH TOWER și Comitetul lui Editorial: Acest Jurnal este publicat sub supravegherea unui comitet editorial, din care cel puțin trei au celăl și aprobat ca adevăr fiecare și toate articolele ce apar în coloanele lui. Numele comitetului este: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, F. H. Robinson, G. H. Fischer, W. E. Prage.

Acest Jurnal, *The Watch Tower*, este tradus și publicat în următoarele limbi: Franceză, Germană, Suedeză, Dano-Norvegiană, Filandeză, Italiană, Polonă, Lituandă, Grecă, Maghiară și Română.

În Românește apare odată pe lună.
abonamentul să plătește înainte... 60 Lei
Un exemplar ... 5 Lei

Oferta celor săraci în Domnul: Tuturor studenților de Biblie cari din cauza bătrâneții or altor infirmități și nepuținți, sunt nelnsurare a plăți abonamentul acestui Jurnal, să trimite gratis dacă dănsii trimit o poștală și-l cer astfel, totdeauna constatând cazul lor. Suntem mai mult de bucuroși ca toți aceștia să fie pe lista cetitorilor acestui Jurnal.

TURNUL DE VEGHERE.

ȘI VESTIREA PREZENȚEI LUI CRISTOS

Vol. IV.

CLUJ Octomvre 1920 BROOKLYN

No 10

PRIVIRI DIN TURNUL DE VEGHERE.

TIMPUL în care Bib'ia a fost oprită în istoria omenirii să numește „Vârsta întunecată.” Să nu emeste astfel pentru că întunericul a predominat și lumina adevărată — lumina Bibliei — a fost persecutată. În decursul acestui period cele mai false și mai lipsite de rațiune învățături și teorii au fost făurite și introduse în credința Bisericii lui Christos de către adversar prin agenții lui, și toți cari n'au dat consimțământ acestora au fost amarnic persecutați, și mulți au plătit chiar și cu moartea fermitatea lor pentru Biblie și învățăturile ei. Scripturile încă vorbesc mult de acest period și îl descriu ca timpul în care dușmanul, profitând de faptul că oamenii — apostolii și servii speciali ai Bisericii — au adormit, a introdus abundentă eroare prin sămănând somăna lui de învățături false în Biserica lui Christos. (Mateiu 13 : 25.) De aci a isvorit întunericul cel mare ce caracterizează aceea perioadă, și din care popoarele abia es acum.

În al patrusprezecelea și cincisprezecelea secol s'a ivit, sub providența divină, reformația și Biblia a eșit iară la suprafață; și dela acest dat înainte popoarele au apucat pe drumul progresului. Biblia este făclia civilizației și civilizația secolului al xx-lea este întemeiată pe Biblie. Dovada pentru aceasta e incontestabilă și nu e departe de aflat. Țările și popoarele unde Biblia a avut o liberă circulație și libertatea religioasă a fost completă sunt astăzi cele mai înaintate și mai binecuvântate țări și popoare pe pământ, atât moral, spiritual cât și material. Iea, de pildă, pe Statele Unite, Anglia și Germania. Germania care a dat tot sprijinul lui Luther pentru traducerea Bibliei și înaintarea învățăturilor ei printre poporul german a ajuns faimoasă între toate popoarele lumii în cultură și în învețiunile mecanice de tot soiul, și ruina ei de azi să datorește îngâmfării militariste pe care unii paraziți din acest popor au năruit de zeci de ani. Abundanta totdeauna duce la îngâmfare și îngâmfarea la dezastru, cum s'a întâmplat și în cazul Sodomei. (Ezekiel 16 : 49, 50.) Dumnezeu procedează pe o cale care să „împotrivesc îngâmfărilor și dă dar celor smeriți.” „atât individualilor din poporul său special, ales, cât și la națiuni și popoare în general — pildă Biblică este na-

țiunea lui Israel (Ezekiel 21 : 25—27.) și regele Nebucodonosor Daniel 4 : 28—32.). În Anglia, deși biserica Anglică e religia statului, libertatea religioasă e completă și este sediul a celor mai mari societăți pentru răspândirea Bibliei în lume; și grație acestor societăți engleze pentru traducerea și răspărirea Bibliei în limba română, de altcum statul român nu numai nu să interesează pentru poporul său în privința Bibliei dar persecută pe cei ce o urmează; ceea ce dovedește — spun popoarele civilizate — că România trăiește încă în timpul „Inchiziției”, adică patru sute de ani înapoi de timp.

În Statele Unite libertatea de religie e atât de completă de însuși guvernul este cu desăvârșire interzis prin constituție a să anestece în afaceri religioasă or congresul să facă vre un fel de lege privitor la religie. Primul paragraf al constituției declară:

„Congresul Statelor Unite nu va face nici un fel de lege referitor la religie spre a margini sau a micșora sub nici un fel de cuvânt, deplina libertate a oricărei religii și exercitarea ei.”

Libertatea de religie și conștiință este sacră în America și când în anul 1917 America a intrat în rezboul mondial și Congresul Statelor Unite a înfăptuit legea recuzării, următoarea provizie s'a provăzut în aceea lege:

„Și nimic ce conține acest act nu va fi construit să ceară or să forțeze pe vre unul să servească în vre una din armele aci hotărâte care să afla a fi un membru al vre unei sectă religioasă care e în prezent organizată și există și a cărei crez or principii oprește pe membrii ei a participa în rezboul de orice fel, și a cărui convingeri religioase sunt contra rezboului or participare în el în armonie cu principiile numitei organizații religioasă”.

Comentând asupra acestor provizii The New Republic (New-York) scris editorial următoare:

„Nici un stat (teră) liber nu l posibil a socoti ca crimă refuzarea de a partic'pa în rezboul când un atare refuz este actuat din motive sincere și conștiințioase. Noi putem considera o astfel de atitudine ilogică, absurdă; dar noi am trecut peste linia barbarismului. A încerca prin intimidății și pedepsi, a forța pe atare persoană conștiințioasă în servicii militar or li tiranie tot așa de hidoasă ca și aceea a proconsulului Roman care a omorât șapte frați și pe mama lor pentru că au refuzat a mânca carne de porc”.

Și mai mult, Președintele Statelor Unite cu intrarea în rezboul a recomandat, că sol-

dații să citească mai des Biblia, căci este singura carte ce conține mângâiere, sfaturi bune, speranță și încurajare în aceste timpuri sguduitoare; și armata a furnizat pe fiecare soldat (4.000.000 în tot) cu Biblie de buzunar — gratis. Ce diferență între aceasta și alte țări! Și Biblia declară: „Fericit poporul al cărui Dumnezeu este Iehova.” Iehova poate fi Dumnezeu numai aceluia popor care recunoaște Biblia ca și Cuvântul Său, și care nu împiedică libera ei circulare și propovăduire. America, o țară tânără — numai de 400 de ani descoperită — s-a astăzi pe creanga mai înaltă a culturii, a civilizației și a prosperității. Acolo nu s-a folosește armata și autoritățile civile de o secție a creștinismului să persecute pe cele „alte” care nu s-au unesc cu ei în amalele credinței, ci statul protejează pe toți.

Din contră, uite-să oricine la Asia. Aci, unde Biblia nici nu s-a ști dacă există, poporul doarme în perfectă întunecime, ignoranță și superstiție. Această e destul să dovedească că unde Biblia a ajuns și libertatea religioasă n'a fost curmată, a mers lumina, cultura și civilizația și poporul a devenit mai nobil și mai inteligent.

ROMANIA SE IA DUPĂ ȚĂRILE CIVILIZATE.

Prin tratatul de pace al războiului mondial, fiind factorii principali ai acestui tratat reprezentanții Statelor Unite, Angliei și Franței, s'a impus asupra tuturor țărilor semnătore al acestui tratat, de-a admite libertatea de religie pentru toți, și nu numai pentru cei cari s'aderează la religia statului. Astfel forțează uneori împrejurările pe unele popoare îndărătnice la civilizație și mai mare binecuvântare pentru ele înseși! Totuși, încă până acum, pe atât cât România Mare s'a socotește, aceasta a fost numai pe hârtie. Mai jos însă cităm declarațiile d-lui Octavian Goga, ministrul cultelor și artelor, din care reiese că România a decis să se ia după țările civilizate în ce privește libertatea de religie. Reproducem după Dacia (din București) declarațiile făcute sub titlul:

„POLITICA GUVERNULUI FAȚĂ DE BISERICĂ”.

„România este statul completei libertăți de conștiință și al toleranței religioase ABSOLUTE.

„Fac această constatare de ordin principal (adecă de standard), fiindcă mi se pare actuală.

„De câțiva timp încoace și acum, nenumărate misiuni din străinătate, în special din Anglia și America, vin la noi să constate pretenziunile persecuțiilor religioase ale minorităților etnice din țară. Actualmente se găsește la noi trei misiuni de acest fel, compuse din profesori universitari și preoți cari

* Și cu drept cuvânt, adaugem noi,

vizează Ardealul și Banatul. Firește au avut ocazia să se convingă de libertatea absolută a cultelor la noi și de adevărul că acuzația din străinătate este pornită din motive cu totul străine de biserică.”

„Ministerul Cultelor, în însăși organizarea lui, are la bază ideea, că noul stat, pe lângă religia ortodoxă, să găsească cetățeni de mai multe confesiuni, a căror ocrotire revine statului. Serviciile din minister, nou înființate, au fost adoptate la această nouă structură confesională, înghiobând trebuințele tuturor cultelor. Acțiunea noastră va merge, deci, înainte, desfășurând cu acțiune paralelă pentru protejarea tuturor.

„In ce privește biserica ortodoxă, chestia la ordina zi ei este, cum s'a ști, problema unificării administrative. Ați azistat la adunarea consultativă a reprezentanților clerului și poporului ortodox. Ați constatat spiritul de bunăînțelegere și dorința unanimă de a s'a găsi formule unitare. Ați văzut drumul cel nou pe care va apuca viața noastră bisericească. Ideea fundamentală este de-a face biserica ortodoxă un organism viu, cât s'a poate de liber în acțiunile față de cari statul își rezervă rolul de supremă protecțiune și control. Principiile generale, asupra căror s'a căzut de acord sunt: Votul universonal la baza sinodalității, eligibilitatea funcționarilor bisericești și participarea mirenilor în corporațiunile bisericești.”

„Pe aceste temelii s'a va clădi noua constituție bisericească, pornită din îndrumările concepții democratice și cu totul moderne ale metropolitului Șaguna. Firește, problema unificării e vastă. Instituțiile bisericești și trebuințele de caracter religios sunt multiple și prezintă diferite situații particulare, rezultanta trecutului fiecărei provincii. În parte. Eu, însă, am speranța că terenul bisericesc, unificarea s'a va face mai întâi, fiindcă pe acest teren, concesiiile făcute spiritului străin, în cursul vremurilor, au fost mai puține, și platforma de unitate s'a păstrată netinsă.”

„CELELALTE CULTE”.

„Celelalte culte își vor desfășura în mod liber acțiunea lor de consolidare la adăpostul statului român. Ele vor avea aceleași favoruri materiale pe care bugetul statului maghiar le infățișa. Dacă până azi, ajutorul de stat nu le-a fost liberat, deși există, aceasta s'a datorrește împrejurării că abia acum, după intervențiile noastre oficiale, s'a ivesc semne cari ne anunță intrarea episcopilor străini în cadrele ideii de stat român. Tocmai pentru azi mi s'a anunțat contele Nicolae Széchenyi, episcopul catolic dela Oradea. În ce privește concordantul care e pe cale de a s'a infăptui cu Sf. Scaun (Papa, va fixa în mod definitiv relațiile reciproce.”

„Deasemeni, să va lămuri și situația clerului reformat-protestant din Transilvania, ai cărei conducători vor trebui să ia contactul cu Budapesta pentru opera de lichidare.”

„Pregătesc proiectul de unificare administrativă a bisericii ortodoxă din toate ținuturile pentru încheierea concordatului cu Papa și proiectul pentru contopirea operelor din Cluj și București într-una singură, cu sediul în trei locuri: București, Cluj și Chișinău.

„Viața superioară bisericească nu să poată închipui fără slujitori ai altariului, cari să prezinte un nivel cultural superior și o situație mai onorabilă.”

„O astfel de atitudine a guvernului e foarte comandabilă; dar vom aștepta cu răbdare să vedem dacă declarațiile de mai sus sunt și sincere, căci în momentul de față avem dovezi la mână, prin care putem documenta; că adunările în scop religios sunt interzise în unele locuri în Transilvania. Și mai mult, în unele locuri creștini studenți de Biblie sunt închiși, bătuti și maltratați, pentru nu alta crimă decât aceea, că s'au intrunit a să ruga lui Dumnezeu după dictatul conștiințelor și a studia Biblia. Cuvântul lui Dumnezeu. Credem însă sincer, că aceste nu să fac cu știința și consiliământul Ministerului de Culte, dar așteptăm pe viitor să încete, căci România este statul completei libertăți de conștiință și al toleranței religioase absolute,” cum dl Goga declară.

La linia din urmă citat, adaugem că dl Goga are drept. Dar vai! mulți dintre aceștia slujitori ai altariului au părăsit altariul și să alfa asăzi în oficiul prefecturii, primăriei, poliției, în parlament și în alte multe poziții scolare care pot fi tot atât de bine ocupate, dacă nu și mai bine, de oameni cari n'au fost destinați pentru cler. Isus însuși este autorul zisel: „Nime nu poate sluji la doi domni” — de odată, căci ori neglijează interesele unuia sau ale celuilalt. (Mateiu 6 : 24.) Pentru a „prezintă un nivel cultural superior și o situație mai onorabilă,” să cere mai mult decât o repetire a datinilor bisericești în fiecare duminică aceleasi — să cere lectură și învățătură, și aceasta lectură trebuie să fie din Biblie.

O FEDERAȚIE FĂRA MARGINI.

Ziarul Luptătorul (din București) cu data de 1 Octombrie a. c. ne aduce știrea despre o anumită „Federație universală a studenților creștini” (World's Student Christian Federation) care „pofteste pe toți cei ce sunt tineri și studenți la înfrățirea inimilor întru Isus, Christos.” După ce spune că:

„Federația mai vrea să întărească în conștiința membrilor ei credința în Dumnezeu, așa cum ne învăță Sfânta Scriptură; și să sporească viața duhovnicească între stu-

denti și interesul și studiul Știntei Sripturi, să străduiește să recruteze printre studenți soldați și propovăduitori ai împărăției lui Isus Christos.”

Atunci anunță condițiile stricte de membrărie, cari sunt următoarele:

„Mișcarea aceasta este internațională. Poți să mărturisești orice crez creștin, mai vechiu sau mai nou, dacă te împinge inima, și ești (totuși) bine venit și bine primit în Federația. Mai mult decât atât: În cercul ei și ca partași la orânduile ei, Federația primește și studenți de alte religii de cât cea creștină (adecă, religii păgâne), ba chiar studenți cari nu mărturisesc nici o credință religioasă (adecă, atești, infidel, etc.)”

Noi întrebăm: Fi-va aceasta o federație creștină dr păgână? sau o amestecătură a celor două? Federația ia în bază pe Christos și își propune a strânge toate elementele necreștine și pe cari Christos le respinge. Trăind noi acum la sfârșitul vârstei evanghelice, Isus declară că lucrul pe care el îl va performa la acest timp va fi: „Si voi zice secerătorilor: alegeți neghina și legați-o în snopi spre a fi arsă, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.” Federația să întreprinde la a întruni grâul (dacă este de loc grâu în Federație) cu neghina. Prea mulți iau numele lui Christos la interpretări pe cari el nu le autorizează și Cuvântul său le condeamnă. „Pentru ce mă chemați Doamne, Doamne, și nu faceți ce zic?” Apostolul Pavel scrie undeva următoarele: „Nu trăgeți cu necredincioși (infidelii, ateștii și religii păgâne) într'un iug (într'o federație) strein vouă; căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împărășire are lumina cu întunericul (sau învățăturile lui Christos cu întunericul și superstițiile religiunelor păgâne)? Si care este învoirea lui Christos față de Be'iar (cărora religiunile păgâne să închină), sau ce parte are un credincios cu un necredincios?” — 2 Corinteni 6 : 14—16.

DOCTORUL CELEBRU — „MEDICUL BUN”.

În ziarul Dimineața (din București), sub numele Fulmen, dăm preste următorul articol care exprimă dorința a multe milioane de oameni cari trăiesc pe pământ. Noi suntem interesați mai ales în liniatele două din urmă, dar spre beneficiul cititorilor reproducem întreg articolul, după cum urmează:

„S'a spus în mod curent că dacă medicina hemeopatia propriu zis nu prea a făcut mari progrese dela Esculap incoace, în schimb chirurgia a ajuns să atingă miracolul și ilustrii mănuitori ai bisturiului din occident sunt azi niște semi-zei dela care să așteaptă renovarea omeneirii.

„Nemulțumindu-se însă cu încercările făcute până acum, iată că doctorul Voronoff asigură că tot ce e stricat, tot ce e bolnav în om să poate repara, înlocui, cum ai în locui

de pildă la un pian coardele sau la o orgă clapele. Asemenea unei părechi de ghetă căreia i să pun alte pingele, trupul omenesc va deveni susceptibil de reparație, asigură ilustrul chirurg. Numai, e numai foarte delicat, când e vorba de găsirea tuturor membrilor necesare atâtor reparațiuni. Maimuțele, berbecii și alte animale pot furniza pe drept ba câte un rinichi, ba câte un ficat putred, ba chiar câte un stomac defectuos, dar când e vorba de membre exterioare ca brațul, piciorul, nu prea văd pe un elegant bătrânel sau o victimă a tranvaiului cu un picior de țap sau o labă de maimuță. În cazul ăsta, ne spune tot doctorul Voronoi, să vor întrebuința mânele, picioarele, condamnaților, ale hoților, a asasinăților, lucru ce nu va măguli poate pe cel reparat, dar totuși îi va servi.

„Ce va urma de aici însă, e foarte curios de știut. Par-că văd pe un itegru jude cu mâna unui hoț de buzunare cum desperat va trebui să și o lege ca să o oprească să cotolească prin buzunarele altora, sau să nu treacă de nerăbdare când zărește vr'un revolver sau vr'un cutit de bucătărie.”

„Eu însă ași vrea știu, care și când va veni doctorul celebru, chirurgul măestru, instare să ne înlocuiască bițelele inimii ce sufer, ce să sbumă și sunt mereu nemulumite, cu simple organe de cauciuc primitoare și trimițtoare numai de sânge în vinele și arterele noastre?”

„Acesta singur va fi marele și bine făcător al omenirii; mă tem însă că zădarnic îl vom aștepta cu toți, și că pe pământul unde totul găsește leac, suferința va râde mereu cu râsul ei galbăn și ironic.”

Aceasta e dorința reală a omenirii. „Doctorul celebru, chirurgul măestru” va fi Isus din Nazaret, medicul cel bun, care, la prima lui venire, a dat vedere orbului din naștere, minune „care nu s'a auzit din veac că cineva a deschis ochii vre unui născut orb” (Ioan 9: 1—32.) și care a ordonat slăbănogului din Capernaum: „scoală-te și umblă” (Marcu 2: 1—12), și a zis omului cu mâna uscată „intindeți mâna”, și instant s'a vindecat (Marcu 3.); a vindecat pe slăbănogul dela scădătoarea Bethesda; a curățit pe cei zece leproși; a trezit pe fca lui Iair din somnul morții; a sculat pe Lazar din mormânt, a scos demoni și „tămăduit pe mulți, cari suferiau de feluri de boale.” (Marcu 1: 32.) Acest „chirurg măestru” stă acum la ușă, și bate — și să stabilească pe pământ de mult dorita lui Impărăție, care va fi „dorința tuturor popoarelor.” Atunci, și aceasta acum nu peste mult timp, „celebru doctor” din Nazaret, va începe iarăși marea lui operă, la care cea dela întâia venire a fost numai o umbră și pre-gustare a ce va face pentru toată omenirea la a doua venire, de vindecare și chirurgiare.

Măestru Chirurg declară, că sub glorioasa lui Impărăție de o mie de ani pe pământ „toți ochii orbilor să vor deschide, și urechile surzilor să vor destupa. Atunci ologul va sări ca cerbul, și limba mutului va cânta.” (Isaia 35: 5, 6.) Nici nu să va opri acest Chirurg la membrele exterioare ale trupului uman, de oare ce el este un „medic bun” și declară: „Voiu lua din corpul lor inima cea de peatră (egoistă de astăzi), și le voiu da o inimă de carne (perfectă, curată ca a primului om, Adam.)” Si le va face „o inimă nouă și un spirit nou.” (Ezechieș 11: 19; 18: 31; Ieremia 31: 31—34.) Într'un timp de o mie de ani omenirea va fi în mânele marelui Messia, care îi va vindeca, de toate boalele lor morale și fizicale, ridicându-i din deșădare la perfecțiunea primului om în Eden. Sântul Petru referându-se la aceasta mare lucrare din viitor, declară că aceste vor fi „Timpuri de Restatornicire (a întocmirii totului din nou), despre cari timpuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sântilor săi profeti dela întemeierea lumii.” (Fapte 3: 19—21.) În decursul mii de ani, de domnire a lui Christos, el „va șterge ori-ce lacrimă din ochii lor (omenirii), și moarte nu va mai fi, nici înfristare nici strigăt nici durere nu va mai fi, fiindcă să duseră cele dintâi. Si zise cel care șade pe tron: Iată voi face toate noii!” (Apocalipsul 21: 4. 5.) Acesta singur va fi marele binefăcător al omenirii. Acesta singur are putere și e instare să facă aceasta; și de aci noi citim, că el, și Impărăția lui, „va fi dorința tuturor popoarelor.”

CE COSTA REZBOIUL MONDIAL.

Cu data de 16 Septemvrie, 1920. Luptătorul (București) publică următoarele:

„Societatea pentru studiul consecințelor sociale ale rezboiului din Copenhaga, publică o statistică bine studiată a morților războiului mondial:

Austro-Ungaria	— —	5,800,000
Franta	— — —	3,340,000
Germania	— — —	6,300,000
Anglia	— — —	1,850,000
Italia	— — —	2,280,000
Rusia	— — —	13,000,000
Belgia	— — —	375,000
Bulgaria	— — —	275,000
România	— — —	510,000
Serbia	— — —	1,650,000

Total 35,380,000

În statistica de mai sus nu să cuprind încă: Statele Unite, Turcia, Grecia, Polonia, Iaponia și morții Armeniei în masacrele Turcilor. Asemeni sub cifrele Angliei nu spune dacă să include și Zelanda, Australia, Canada și India cari încă reprezintă o sumă bună de morți, a spune nimica de miliardele de

datorii și prădarea tesaurilor și averilor omenirii. Aceste potrivese perfect cu anunțarea recentă a unei statistici care arată, că războiul a creat 20.000 de milionari noi în Statele Unite, a spus nimica de încă pe atâta în Anglia, pe atâta în Germania, Franța, etc., etc.

Da, 35, 380.000 sunt morți, și milioanele rămase în viață sunt îngropați de vii în datoririile și mizeriile lăsate de război. Aceasta este plata cu care plătește biata omenire înțelepciunea și proiectele conducătorilor lor. Ne putem totuși bucura că o Vârsta Nouă să deschide; „Vârsta Aurie” de pace și fericire a lui Messia nu-i departe, ba razele ei prind deja a străluci pe vârful muntilor. În aceasta Zi va domni mult doritul Emanuel (Dumnezeu este cu noi), care va fi un „Domn al Păcii; și creșterea domniei lui și a păcii sale nu va avea capăt.” (Isaia 9:6, 7.) Da, acesta va

fi un Domn al Păcii și nu al războielor. și „plăcerea lui va fi temerea de Iehova, și nu va judeca după părerea ochilor săi, nici nu va hotări după auzirea urechilor sale; ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotări drept pentru cei sărmani ai țării.” (Isaia 11: 39.) „Și el va judeca între națiuni, și va domni între popoare multe; și (sub domnia lui) își vor fiuri săbiile lor în fere de plug (să cultiveze și să facă frumos pământul — un raiu — și nu să-și secată ochii cu ele) și lăncile lor, în cosoare; popor asupra altui popor nu-și va mai ridica sabia sa, nici nu se vor mai da răzbelului.” (Isaia 2: 4.) Astfel va asigura Prințul Păcii pacea eternă și omenirea „va șede a ficcare sub via sa și sub smochinul său, și nu va fi cine să-i spăimânte.” — Mică 4: 1-5.

Dela Branșa Română.

CEI DIN URMA SE BINEVOIASCA INTOARCEREA REGELUI.

„Și Regele David trimise la Zadok și Abiatar, preoții, și când: Vorbii către bătrânii lui Iuda, și când: De ce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea regelui la casa sa? — 2. Samuel 19: 10, 11.

NOI astăzi, ne aflăm într'un timp în istoria și mersul întâmplărilor în lume care a fost bine ilustrat de un incident (o întâmplare) în istoria Israelitilor cu aproape treizeci de secole înainte. Impărația lui Israel fu aruncată într'o stare de confuzie prin ceartă și răzbel, resculară și anarhie. După mai mulți ani de uneltiri și viclesug Absalom reușise să împărtească simțurile poporului și să-le înstrejnze inima decâtă Regele David, părintele său, și acum el se puse în fruntea unei resculari deschisă îndreptată să restorne regimul lui David și se ia control dela Dan până la Beer-Seba. În teamă de urmări Regele David a părăsit Ierusalimul și a luat refugiu în regiunea peste-Jordan, însoțit de puțini concetățeni remași încă supuși și credincioși lui. Când luptele între cele două forțe sau dat, armata regelui a eșit învingătoare. Resculară a fost supresată; și Absalom văditul a fi usurpător a întâlnit o moarte violentă.

Cu toate însă că lupta sa decis în favoarea sa, Regele David nu sa pus ca însuși să-și înapoeze stăpânirea și regatul, care au fost cu drept ale lui. Din contră, el a așteptat ca poporul să-și exprime dorința pentru întoarcerea lui. În urma rămănerii lor fără cap oficial și conducător, starea devenia de ce în tot mai gravă și condițiunile mai grele, rele și turbulente. Recordul spune: „Și se certă tot poporul din toate seminciile lui Iuda.” (2 Samuel 19: 9.) În fine, poporul, în general a luat afacerea în discuție; atunci 'au amintit că David îl mântuise și liberase din mâinele furturilor dușmanilor lor. Pe urmă s'au văzut

greșeala cu părere de rău unindu-se cu rebeliția, mai ales acum că leaderul lor Absalom este mort; și ei au prins a striga după întoarcerea Regelui David.

Dară bătrânii, preoții, aceia cari trebuia se fie cei întâi pentru întoarcerea Regelui la Ierusalim și stabilirea ordinii în popor, au stat inapi dela solemnă (sfânta) lor datorință față de popor și interesul lui. Atunci Poporul s'a apropiat de bătrâni și le-a zis: „Acum deci de ce nu puneți (voi) cuvânt pentru întoarcerea regelui?” Pe lângă aceasta, Regele David însuși trimise cuvânt lui Zadok și Abiatar ca aceștia să întrebe dela bătrânii lui Israel „de ce ar fi ei cei din urmă pentru întoarcerea lui la Ierusalim.”

RESPONSABILITATEA PREOTILOR DE ASTAZI.

Bătrânii lui Israel perfect corespund unei clase de astăzi care ocupă poziția de leri și reverenți în fruntea Creștinătăți nonfinală: adecă, preoțimea catolică și protestantă. Din început, în mod firesc, omenirea a fost dispusă a se uita cu respect la capii lor conducători după sfat și călăuzare. La întâia venire a Domnului poporul a pus întrebarea: „Oare a crezut în el vre unul din marii noștri (preoți, bătrâni, cărturari) sau din Farisei?” (Ioan 7: 48.) Toțmai la fel e astăzi cu privire la declarațiunea prezentei a doua a Domnului. Anunțarea merge astăzi în lume și special în Creștinătate — „În mijlocul vostru stă acela pe care voi nu-l știți.” Unii într'adevăr se bucură a ști că Regele 'i prezent, și că înscurt el va face ordine din confuzia prezentă și va aduce binecuvântare

vecinică tuturor familiilor de pe pământ. Inșă marea mulțime a poporului așteaptă vre un cuvânt de aprobare dela bătrânii lor, preoții, referitor la mesagiu. Dară ca și o clasă preoții sunt cei din urmă se binevoiască rentoarceera Regelui. In fapt, mulți dintre ei „se fac că nu știu” de prezența lui. — 2 Petru 3 : 5. — Cornilescu.

In cei patruzeci de ani trecuți marele Rege al regilor și Domn al domnilor a trimis poporului său in largul lumii vestea prezenței sale a doua in lume, prin anti-tipul lui Zadok (ce insemnă drept or indreptatit, membrii turmei mici, preoțimea anti-tipică. Vezi Ezekiel 40 : 46; 43 : 19; 44 : 15—17.) și asociații lor, cari au lumina adevărului prezent. A fost o datorință a toți aceștia se administreze o dojană pe seama preoțimei, pentru facerea lor că nu știu de rentoarceera Domnului. Cu toate avantajele educației, timpului și banilor cu care „bătrânii” Creștinătății au fost binecuvântați de soarte or altcum s'ar aștepta că ei să fie cei in întâi să discearnă din Cuvântul lui Dumnezeu timpul și asemănarea venirii Domnului. Ei au fost scutiți de munca grea, de grijele și greutatele vieții ce cad in sarcina tuturor celorla „alte grade in societatea omenească; ei au fost scutiți dela aceste numai ca se aibă timpul și ocaziunile la indemână pentru o deplină studiere a Bibliei și al mesagiului ei mângăetor și la timp pentru turmele lor, care le plătesc bine și liberal pentru niște astfel de service. Ei au încetat chiar și al ceti Cuvântul lui Dumnezeu, decum al studia; ei își tind toate fortele lor la indemână al distruge dacă se poate. In fapt mulți dintre ei nu pun nici o socoteală pe Biblie și descurajează, dacă nu direct, împiedică pe alții de-a o întrebuința. Poporul este hrănit numai cu „coji” inloc de pâinea vieții, singura hrană multumitoare.

Acum, după nouă-spre-zece sute de ani de așteptare, Domnul Isus, dreptul Rege al pământului, s'a rentors să-si stabilească de mult făgăduita lui împărăție. Dară mulțimea Creștinătății, conduși și dominați de călăuzătorii lor spiritali orbi, nu recunosc dreptul lui Isus la tronul pământului nici nu doresc stabilirea împărăției sale. Fără indoială mulți din ei s'ar prefera că Regele regilor să nu intoarne nici odată, să nu-și înceapă regimul său aici, nu cumva ei se ajungă a fi resturnați din „turnurile de onoare” și se fie disavantajați in ochii a tot poporul prin mânia Noului Cărmuitor, cauzate de participarea lor in rebelare contra lui.

BISERICA ȘI STATUL

In timpii trecuți puterile civile și religioase a lumii au fost injungate la olaltă in într'un jug pentru ajutorul comun, și s'a apărat una pe alta. Pe cât statul e considerat, lui nu-i pasă dacă religiuena e una adevărată or

falsă, pe atât cât aceea religie servește se subjuge poporul puterilor domnitoare. Guvernatorii civili s'au preferat totdeauna pe sistemele religioase cari au servit mai bine acest scop. Guvernatorii ecclesiastici, in schimb, au căutat la puterile civile după favoare, compesătoare pentru serviciul lor; și in zilele puterii lor au stors-o cu abudentă. In unele țări europene federatia aceasta funcționează încă, dar in țările civilizate ea s'a topit; de oare ce opresia și barbarismul poate exista numai unde ignoranța și imoralitatea domnește maiestos neturbată. Cele două puteri, civilă și ecclesiastică, sunt afiliate, sau, cum simbolurile Apocalipsului o pronunțează, ele au fost căsătorite. — Apocalipsul 17 : 2.

In jurul celor două a fost întotdeauna scutită o a tereia clasă — patronii privilegiați cari au tinut frânele aristocrației de avere, creer și educație, care continuu au fost in fruntea influentei și la puterea civilă in societatea omenească. Masele de popoare au fost in grația or mila acestora, atât cu traiul cât și cu viața. Tendința a fost spre corupție, atât in cercul civil cât și in cel ecclesiastic, nu pentrucă poporul a ajuns a fi mai stricat — cu toate că aceasta e adevărat in multe cazuri — ei pentrucă iluminarea a devenit generală, și cu ispita ei lacomă s'a dezvoltat remarcabil. Ordinea socială or statul civil a fost astfel imprimeiduit; pe când religiuena adevărată intemeiată pe sacrificiul și ispășirea lui Christos sa coborât la o margine joasă. Si de aci urmează, că mulți Creștini astăzi află in cuvintele Profetului exprimat simțămintele precise ale inimei lor inconsolate (nemângăiată): „Aștenta-am pace, dar nici un bine nu-ne-a venit; timp de vindecare (reconstruire generală, eră nouă, lume nouă, etc.) și eacă! spaimă... Unde să aflu vre-o mângăere in întristarea mea. Inima mea este balnavă in mine... Au nu este Iehova in Sion. (In Creștinătatea nominală)? Regele lui au nu este in tr'insul?” — Jeremia 8 : 15, 18, 19.

Din punctul de vedere al Creștinătății de azi puțin in tr'adevăr se poate aștepta pe linia incurajări. Ciocnirea crezurilor confi ete și discordul (nearmonia) lor cu notele Revelațiunii Divine, Biblia, sunt dureros manifestate. In consecință la aceasta și la deșteptarea generală a activității mentală din ziua noastră, care discreditează și lapadă crezurilor, noi aflăm necredință, pe față la cei fără interese și onești și pe ascuns la cea neonești și cu interese materiale, că prisosește in toate dominațiunile, și ignorând învățăturile Bibliei și termenele ei de mântuire pentru Biserică acum și pentru lume in decursul „timpurilor de restatornicire,” preoțimea predică politică, moralitate și umanitarism. (In aceasta țară preoții nu fac nici aceasta, barem. — Isaia 56 : 10—12.)

CUVANTUL LUI DUMNEZEU PROFANAT

Explicația Bibliei despre căderea rasei prin Adam, și prin urmare trebuința unei rescumpărări prin Christos, este astfel descreditată și o teorie cu totul dușmană a evoluției umane propovăduită înloc — că omul a fost dezvoltat din protoplasmă* prin însuși inițiativa sa, ajutat de întâmplări, noroc și împrejurări; că acum el a ajuns la treapta cea mai înaltă vre odată realizată; și că el va continua astfel indefinit a face progres. Ecclesiasticii au înființat ceea ce le place se o terminăze „înaltă critică” (adecă, înălțimea d-salelor îi pune în drept se critice) Cuvântul lui Dumnezeu și se declare miracolele lui Isus nula și scrierile inspirate ale apostolilor și profeților virgulă. Recordul (Biblia) sfânt a fost răvăsluit și rötunzit se potrivească dezvoltarea modernă a filosofilor și științei (fals astfel numită) omenesți ca prin aceea să-i deie aparentă sancțiune ideii, că filosofia și știința de astăzi este la culmea perfecțiunii și esența înțelepciunii. Ei taie cu forficile criticismului în miracolele lui Isus și scrierile inspirate ale Apostolilor le strecură ca neadmisibile de știință, spicuind din toate cuvinte și cugete, cari potrivesc noua lor teorie despre ce ar fi adevărul și creștinătatea, iar pe cele lalte le lapadă în „screpăric.” Acești predicatori ai lui Mars și ai politiceii lui au coborât Biblia și pe sântii ei scriitori în par cu istoria profană și istoriciei seculari, declarând că mare parte din cuvintele Domnului sunt ficțiuni (povești) și că e cu neputință împentru altcineva afară de „înaltii critici” se determine unde zace linia demărcătoare dintre adevăr și ficțiune.

Dar înscurt curentul se va schimba; și poporul va afla că a fost amăgit în ceea ce privește adevărul planului lui Dumnezeu tocmai de aceia la cari ei sau uitat ca leaderi în afacerile religioase. Si atunci cu dispreț se vor întoarce cătră toți cari sau „făcut cu vointa necunosători” de prezenta Domnului — preoții — aceia cari nu l-au voit pe Domnul să domnească preste ei; și poporul va întreba și vor pretinde respuns la întrebare: „De ce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea Regelui?” Si Domnul a dat o parabolă pe aceasta linie, arătând că unii nu-l vor să domnească preste ei și pe care, din cauza acestei ținută a lor, el va fi silit să-i junghie cu sabia Adevărului — să-i „nimicească cu suflarea gurei sale.” — Luca 19 : 14—27; Isaia 11 : 4.

RENTOARCEREA REGELUI

Natura condițiilor dezastroase în lume, precum și cuvântul sigur al profeteii ce înmurește cauza lor, ne convinge că alinarea și ferigirea vecinică a omenirii suferindă nu

*Protoplasma e al dolelea, lucru după nimica.

va veni nici prin reformele politice nici prin socialism, nici prin liga națiunelor, oricât de dorit ar fi atari aranjamente; ci numai prin putera lui Christos, Isus și biserica sa, stabilind ordine din prezenta confuzie prin stabilind împărăția universală de pace și dreptate, acum tocmai la ușă. Nu așteptăm pe Noul Rege ca copilul din Betleem; nici ca „omul Christos Isus care s'a dat pe sine o rescumpărare pentru toți, ci așteptăm pe Acela care fiind pus la moarte în trup, a fost făcut viu în spirit” — ridicat din românt o hintă spirituală, pe care Iehova la înălțat mult mai presus de condițiunea sa avută ca om. ba, mult mai înalt chiar și de gradul ce la avut înainte de-a deveni om. Pe Isus acela care „s'a smerit pe sine (făcându-se) ascultător până la moarte, moarte însă de cruce. De aceea și Dumnezeu l'a înălțat foarte sus și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume; ca în numele lui Isus să se piece ori-ce ghenunche al celor cerești și al celor pământesți, și orice limbă se mărturisească spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl, că Domn este Isus Christos.” (Filipeni 2 : 8—11.) Intr'o atare pozițiune, onoare și autoritate se află astăzi Noul Rege al pământului, după a căru venire întreaga creațiune dorește și așteaptă cu stăruință, și a căru prezență și împărăție va aduce omenirii binecuvântările compărate de Isus cu pretiosul său sânge la Golgota.

Acelaș Rege pe care Frod și ostașii lui l-au încununat cu coroana de spini și lau desprețuit cu haina regească, acelaș Rege pe care Pilat l'a crucificat între doi tâlhari la asmuțul Fariseilor și bătrânilor lui Israel, și la capul căruia a stat inscripția: „Isus Nazarineanul Regele Iudeilor” — după acesta Rege ne uităm și așteptăm noi acum, dar nu mai mult cu un corp de carne, un corp al umilințelor sale; căci acela a fost întocmit lui numai pentru rescumpărarea noastră și a fost dat la moarte ca prețel rescumpărării pentru Adam și rasa lui. El acum „vine în putere și mărire multă,” chipul ființei Părintelui, și în gloria maiestății lui Iehova, „pe care nime nu-l a văzut, nici nu-l poate vedea” (1 Timoteiu 6 : 16.); acela pe care Saul din Tarsus miraculos la văzut, dar soții lui n'au putut să-l vadă. Noul Rege al pământului e același înțelept, simpatic milos și iubit Mântuitor care a plâns și a murit, dar acum schimbat la natura divină și investat (imbrăcat) cu puterea divină; un organism nou dar aceeași ființă; nu de carne, ci de spirit; nu slab, ci puternic; nu stricăcios, ci nemuritor; sub nici un cuvânt uman ci un Rege divin, căruia i s'a „dat toată puterea în cer și pe pământ.” — 1 Corinteni 15 : 20, 42—44, 50; Filipeni 3 : 10.

Gradual cum oamenii își vor da de seamă, prin experiențele turbulente acum în lume, și neputința lor de-a stabili ferigirea

dorită în mijlocul egoismului și deprăvării. numărul celor cari vor dori întoarcerea Regelui va crește. Ei vor veni să se convingă, că stărpirea egoismului de pe pământ e un lucru posibil numai marelui Medic Ceresc, și cu mult peste punctia imperfectului om muritor.

TIMPUL STRAMTORAREI.

Si acum, mai ales dela sfârșitul timpului Păgânilor, „Medicul Bun” a pornit a pune pe față, a tăia și a răni relele unei societăți egositate, espunând și descoperind adâncimi de corupții nemai pomenite. Si cum el înaintează se cauterizeze (se frigă cu infocatul adevăr) egoismul, îngâmfarea și aroganța societății prezentă și a omenirii în general, ne dăm de seamă că el este hotărât se nu crute durerea spre a face lucrul său efectiv. Pacientul va mai trebui se suferă încă odată, și va geme, și pentru un scurt șar prefera moabul pentru curățire și vindecare. Dară espunerea și stărpirea egoismului uman trebuie se progreseze până va fi cu desăvârșire topit; căci Domnul e un medic bun. La urmă balsamul și oleiul iubirei și dreptății și milei va fi aplicat. Chiar și acesta vor ustura, vor arde, pentru un timp; dar în scurtă vreme ele vor prinde a intări și vindeca, și biata lume desgustată și bolnavă de păcat va fi restaurată la sănătate și fericire vecinică. Atunci toate popoarele se vor întoarce către Iehova și vor zice: „Veniți, să ne întoarcem către Iehova, căci el a sfâșiat, și tot el ne va vindeca; el a lovit, și el ne va lega rana; el într-o zi două ne va vindeca; atreia zi ne va scula, și vom vetui înaintea lui. Atunci vom cunoaște și vom urma a cunoaște pe Iehova; luminos ca aurora va răsări el, și va veni la noi ca o ploaie târzie, care alapă pământul.” — Osea 6: 1—3.

Dar până când unii s'ar bucura a vedea societatea emencască curățită de boala și bubele (individualii) ei egoiste și sugătoare de viață (a poporului), cu toate aceste să pare că ei realizează că un așa drept și imparțial Judecător va tăia unele tocmai din ambițiunile iubite lor pentru interes personal și lăcomia după putere și onoare. Si au drept. Acest Rege nou scoate la lumină toate lucrurile ascunse ale întinericului, și va corecta pe cele private tocmai cum el va corecta egoismul și păcatul public. El pune judecata (justiția) în linie (acție) și dreptatea în cumpănă; și grindina de adevăruri puternice va mătura locul de scăpare al minciunei fariseică pe când apele adevărului vor inunda locul de scăpare al eroarilor. (Isaia 28: 17.) Câne nu ar spune că acest lucru de inundare al lucrurilor ascunse a Babilonului cu apa adevărului n'a fost în progres de un timp încoace? Si nu vom aștepta noi, că Domnul se continue a întrebuița pe poporul său a

inunda cu adevărul toate locurile ascunse ale eroarei până deplina cădere a Babilonului va fi în deplină? Desigur, iubiti frați și surori, mari privilegii de serviciu sunt tocmai naintea noastră.

Mesagiul Domnului la adresa satrapilor și sftiniciilor Creștinătății la încheerea secerișului vârstei Evanghelice, ca și cel pronunțat de el la încheerea serviciului său pe pământ nouă-spre-zece sute de ani nainte contra clasei rabină or fariseică, contra celor cari au stat pe scaunul lui Moise, a fost unul de aspră dojană pentru necredincioșia lor. Ceea ce este însemnat în legătură cu această clasă — preoțimea — e flămânda lor dorință după onoruri și titluri speciale. Ei se cunosc ca și: Reverenți, Drept Reverenți, Prea Reverenți, Doctori Divini, D. D., S. S., etc., etc. Dar Isus a zis: „Voi se nu fiți numiți Rabi; nici se nu vă numiți învățători; căci unul este învățătorul vostru, Christos, iar voi sunteți toți frați.” — Mateiu 23: 8 10.

PERSECUTATORI AI POPORULUI LUI DUMNEZEU.

Când deosebitele dominațiuni s'au început existența, având atunci mai mult din spiritul lui Christos decât au acum, ele n'au cunoscut distincție între clerici și lici, chiar precum Biblia nu cunoaște nici o distincție. Toți au fost frați în Christos Isus. În decursul Reformării servii credincioși pe cari Dumnezeu ia folosit ca instrumentele sale alese, ei n'au fost știuți ca „părinți,” Reverenți, D. D., S. S., etc., ei sau numit simplu Petru Waldo, John Wycliffe, John Knox, Martin Luther, etc. Nepretentioși, ca Isus și apostolii, aceștia oameni ai lui Dumnezeu sau aplicat cu totul serviciului lui Dumnezeu, și prin aceea au devenit servii bisericii. Dar acum preoțimea întregului protestantism, precum și ai papalității, sunt departe de-a fi servii. Ei sunt domni. Acești de acum au mângâriime de urechi, iubind aprobarea, cinstea și onoarea oamenilor. După cum mândria și lunea a intrat, dumnezeirea s'a depărat — a dispărut. „Dumnezeu se împotrivesc mândrilor, iar smeriților (cu mintea) le dă dar (favoarea sa).” (1 Petru 5: 5.) Si din această pricină au pierdut aceștia puțința de-a espune Cuvântul Divin; și astăzi aflăm, că sunt siliți să mărturisească ingnoranță despre planul lui Dumnezeu. Ei apelează înapoi la reformatorii lor vechi după ori-ce informațiuni necesare și confirmațiuni confesionale, mărturisind astfel, că ei au mai puțină lumină decât au avut aceia. Ei însăși nu învață adevărul; și pe cei cari știu și vreau îi împiedică, dacă-i pot. — Luca 11: 52.

În decursul vârstei poporul lui Dumnezeu consacrat a fost persecutat de preoțime mai mult decât de orice alată clasă de oameni pe pământ. Si aceasta e adevărat și astăzi. Al doilea Psalm arată, că aceștia împreună

se sfătuiască asupra lui Iehova (să împiedece lucrul său pe pământ implinit de el prin instrumente mici neînsemnate în ochii lumii, dar prețioși lui Dumnezeu) și asupra Unului său (Corpul lui Christos)." Apostolul Petru aplică aceasta profecție la „mai marii preoților și la bătrânii” lui Israel” (Fapte 4: 23—26.), cari, împreună cu autoritățile civile, au conspirat contra lui Isus să-l distrugă, acuzându-l că este contra Cesarului, etc. Pe când faptul a fost, că Isus n'a avut nimic cu Cesarul, ci puternic și abil a expus duplicitatea preoților lui Israel, eroarele lor că învățători pretinși ai legii le-a dsecoperit pe față, obiceiurile lor și rugăciunile lungi pe la colțurile stradelor, vestimintele lungi, etc., le-a condamnat în fața publicului ca fiind departe de-a fi sem că ei sunt servi lui Dumnezeu. Isus nici odată n'a vorbit contra or spre detriminarea intereselor reale a popoului simplu, precum citim că „toți mărturisau pentru el și se mirau de cuvintele plăcute care eșiau din gura lui.” El a mustrat numai fățărnia, egoismul și necucernicia lor. Și tocmai aceasta, lor nu le-a plăcut și au cauzat moartea lui Isus. După ce au sfârșit cu Isus, aceștia s'au îndreptat ura și pizna contra smeriților dar îndrăzneților următori ai lui Isus, Apostolii și cei împreună cu ei, și a început ai târi pe la tribunale, cerând acestora să-i persecute, închidă, bată și omoară. Și ei au continuat a face aceasta în tot cursul vârstei evanghelice.

Dar dela începerea furiei popoarelor, la încheierea timpului păgânilor, aceasta e adevărat într'un mod special; și caută cu orice preț stărpirea popoului lui Dumnezeu și suprimarea lucrului lui Dumnezeu sevârșit prin aceștia neînsemnați următori ai lui Isus. Astfel ei se fac „luptători contra lui Dumnezeu” (Fapte 5: 34—39.); dar „Domnul își bate joc de dânsii” și va „vorbi cătră dânsii în mânia sa, și în aprinderea sa îi va spăimânta.” Și potrivit cu promisiunea Domnul trimite mesagiul său care-i face de batjocură Profetia lui Ezekiel și simbolurile Apocalipsului sunt încărcate tocmai cu acest mesagiu. Puternicile adevăruri ale acestor două cărți sunt asemănați cu „grindina” care indeoseb cade strașnic pe capurile clericale ale Creștinătății. (Apocalipsul 16: 17—21.) Și aceasta

lucrare va continua, sub providența Domnului, până căderea Babilonului va fi completată. Ea este programul zilei; este determinarea Melușelului, și a toți cei chemați, aleși și credincioși împreună cu el, să-l extermină de pe pământ spre binecuvântarea tuturor celor inselăviți în el prin doctrinele false. — Apocalipsul 17: 14; 19: 19—21.

Nu e de mirare că „bătrânii” ecclesiaticismului, preoții, au fost și sunt cei din urmă să se voiască întoarcerea Regelui! Cu toate aceste, atât Regele cât și împărăția lui sunt acum aici! Turburarea prezentă în biserică (adevărată și ceea nominală) și stat sunt rezultatul influenței acestei împărății de mult promisă, care e acum în proces de stabilire. Oamenii lumii și lumesti nu știu despre aceasta; căci „împărăția lui nu vine pe văzute cu ochii” — ori cu manifestațiuni pe din afară. (Luca 17: 20.) Dar poporul lui Dumnezeu a fost înainte înștiințat și a știut după ce să se uite. Ei au știut că „ziua Domnului ca un fur noaptea așa va veni.” — 1. Tesaloniceni 5: 2.

SINGURA SPERANTA A LUMII.

Acei cari știu că Christos și împărăția sa sunt singurile remedii (leac) vecinice pentru rele și văiurile omenei, ar trebui să îndrepte pe creațiunea gemătoare a pământului la acest mare fapt, mai curând decât la obligele cărpite omenești, cari nu pot aduce nici un bun real. Spuneți-le de rentoarcerea Regelui. Spuneți-le că el e marele Profet. Preot și Rege pe care lumea îl lipsește; că ca și Profet el împreună cu biserica sa, corpul său, va cauza o acurată cunoștință a adevărului se umpie tot pământul; că ca Preot el va pardona și libera pe toți sclavii păcatului, pe aceia cari sub cunoștința deplină a adevărului se vor întoarce dela păcat la dreptete. Spuneți-le că moartea lui însemnează prețul rescumpărării pentru întreaga omeneire; și că rentoarcerea Regelui este se lege pe Satana (Apocalipsul 20: 1—4) complet și se pună în libertate pe toți captivii lui, dacă ei vor primi libertate ca fii ai lui Dumnezeu pe termenele Legământului Nou. Fie Dumnezeu milos pentru cei cari vor fi pe urmă să se binevoiască întoarcerea Regelui!

The Watch Tower 19—70.

ESTE INIMA MEA „PAMANT BUN”?

Marcu 4: 1—9, 14—20.

„Iar ce căsu pe pământ bun, aceștia a sunt cei cari după ce auzită cu inimă curată și bună în cântul și rodese în răbdare.” — Luca 8: 15.

PARABOLA sub consideratia arată că diferite clase de auzitori sunt care vin în atingere cu Vestea Împărăției, și că nu atiră, numai din valoarea, forța și adevărarea vestei ce determină rezultatul,

dar mai ales atitudinea inimii în care mesagiul e primit. Parabola ilustrează lucrul unui Semănător. Un om a mers să samene a țarina sa. Cum el a împrăștiat semanța, unele au căzut pe un fel de soi de pământ și unele pe

altul—unele pe pământ spinos, unele pe pământ petros, altele pe cale bătută, și unele pe pământ bun. Pământul bun a adus rod—unele treizeci, unele seasăzeci, altele o sută.

MESAGIUL IMPARATIEI.

Parabola Domnului e una din multele sale ilustrații prin care să arate împărăția și lucrul ei în alegerea clasei care o să compună personalul ei guvernator în viitor. Luca spune, „Semănta este Cuvîntul lui Dumnezeu”; Mateiu zice, „Cuvîntul Împărăției.” Domnul, fără indoială, a întrebuintat amândouă expresiunile — semănta bună este Cuvîntul lui Dumnezeu sau Vestea Împărăției. Într'adevăr, vestea Împărăției poate fi zisă a fi, singura veste ce Dumnezeu a dat până acum omenimei ca o veste de speranță. El a intimat Împărăția lui Abraam când i-a promis că în Semănta sa să vor binecuvînta toate familiile pământului. Parabola Domnului a fost intenționată să atragă sau să invite pe unii prin vestea Împărăției să devină împărtășitori la clasa Împărăției ori Semănta prin care binecuvîntările promise să vină la omenime.

Ori-cine care n'a auzit nimic despre Împărăție și lucrul ei glorioș ce ea o să-l îplinească, acei unu poate fi sigur că el încă nici odată n'a auzit nimic de Evanghelie, pentru că Evanghelia e „Vestea Împărăției.” „Cuvîntul Împărăției,” declară Domnul. Și de aici noi vedem că multă din predicarea chinului etern, și iadului, și altor lucruri false chemate Evanghelia, Împărăției, sunt amăgitoare, cari nu sunt nici Cuvîntul lui Dumnezeu nici Vestea Împărăției. Ele nu sunt semănta bună care să aducă rodul cerut. Vestile ori predicările false au adus numai abundant „tăciune” știut în Scriptură ca „neghină.”

AUZITORII DE „LANGA CALE”

După explicarea Domnului a acestei parabole, semănta bună reprezintă Vestea bună a Împărăției, care cum ea cade ici și colo apelează unor inimi diferit decât cum apelează altor. Semănta căzută pe calea bătută a reprezentat Vestea cum este auzită de prosoane în a căror inimă ea nu a intrat de loc. Ei simplu au auzit cu urechia din afară și au uitat-o. Ea n'a făcut impresie. Domnul ne supne că cauza pentru aceasta a fost, că Adversarul a venit și a dus semănta. Ea n'a pătruns chiar nici în suprafața pământului bătucit. Condițiile n'au fost favorabile pentru intrarea ei în inimă și auzitorul în scurt a uitat tot ce a auzit. Aceasta clasă de auzitori sunt așa bătuciti de multele idei și teorii bune și rele, trecătoare și petrecătoare prin mintea lor, de inima lor nu e potrivită pentru semăntă. Adevărul n'are nici o influență asupra lor. Aceștia nu-s oameni răi în sensul să fie imorali ori în fărădelegi groso-

lane, dar sunt într'o condiție nepotrivită pentru premiul Chemării. Inalte. Artele Adversariului totdeauna ar împiedeca semănta de a intra în inimă să prindă rădăcini dacă i-ar fi posibil.

AUZITORI CU INIMA-IMPETRITA

Pintre acei cari primesc Adevărul sunt clasa cu inimă de piatră. Noi toți am întâlnit de acești auzitori printre Creștini; ei nu numai că văd ceva din frumuseța și armonia planului divin dar primesc Vestea lui cu bucurie, ei dau ori-ce evidente de a aduce mult fruct. Noi ne zicem nouă, eu cred că acesta este unul din „grăul” ce Domnul îl caută acum. Dar nu putem vedea cum Dumnezeu vede, noi nu știm, ingustimea naturei lui nu-i descoperită până nu împotrivirea să ridică, și soarele persecuțiilor vestezește și uscă rezultatul. Ei nu sunt de felul ce Domnul îl caută acum. Aceștia sunt la început foarte entusiați, dar lipsesc adâncime de caracter. Ei nu vor să aducă fruct, pentru că nu au indestulă adâncime pentru înrădăcinare. Ei sunt stâncosi. Ei ar inflori remarcabil ajustați conform temperaturii favorabilă a vieții prezentă. Înscurt cum află că Adevărul nu-i popular, ei privesc înainte persecuții ostracism (osândire) socială, nepopularitate, etc., arderea lor răcește și interesul lor în Vestea Împărăției slăbește și gradual moare cu totul. Astfel ei sunt asemănați semăntei plantată în solul stâncos, care răsare și infloreste pentru un puțin timp cât temperatura este favorabilă, însă când infocarea soarelui de persecuții ori înfruntări vine, să vestezește și moare, neavând adâncime indestulă pentru rădăcini. Târîna stâncosă are pe deasupra o aparență frumoasă, însă vre-o doi toli dela suprafață, e stâncă. Solul supra-fetei este numai un vestmânt să ascundă stânca; el are o aparență de caracter adânc, simpatie și iubire, dar aceste sunt numai o amăgire.

Noi mulțămim lui Dumnezeu pentru iluminarea Cuvîntului său că, aceștia nu sunt, totuși pe cale către chinul etern cum crezurile tradiționale a Creștinătății implică. Mai curând noi citim că sub aranjamentul Legământului Nou când nu va trebui a suferi pentru Adevăr decât numai pentru neadevăr, Domnul va „lua din corpul lor inima cea de piatră și le va da o inimă de carne...” „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un spirit nou.” — Ezek. 36: 26.

AUZITORII „CAZUTA ÎNTRE SPINI”

A treia clasă de auzitori favorati cu Adevărul în timpul present referată la ea de Domnul este „pământul acoperit cu spini.” Aceasta nu înseamnă pământ slab, spini sunt a fi aflați în pământ foarte bun. Pământul e destul de bun, cu prosperitate excelentă pentru desvoltarea fructelor Spiritului Sânt.

Însă este acoperit cu spini, cari nu sunt pliviți, dar sunt permisi să rămână și astfel să înăbușască grâul. O inimă de acest fel nu aduce fruct, pentru că pământul, cu toate că este bun, e ocupat alt cum, și Mesagiul Împărăției și lucrului ei, e imbulzit în mare măsură, așa că fructele nici odată nu sunt aduse la perfecție.

Aceștia spini nu sunt plăcerile lumesti a vieții — teatru, jocuri, cărți, băuturi, etc., o inimă ocupată cu aceste lucruri probabil nu e pământ bun deloc. În nici un sens, și probabil că aceștia nici odată n'au primit semanța bună. Dar, cum Domnul explică în parabolă, aceștia spini sunt grijile vieții prezente, ambițiunile, vieții, și amăgirea bogății, poftind după acele lucruri pământești care ei cred că le-ar putea ajunge — poate un simțământ ori dorință că dacă ei pot îngrămădi o avere rezonabilă vor putea servi mai bine Cauza Domnului. Dar vai! ele sunt amăgitoare și cu fie care prosperitate pământească grija să adăogă. Grijile vieții nu sunt imoralitățile, dar datorințele casei, grijile familiei, grijile a ce noi posedăm, grijile „că ce să mănânce și să bece, și cu ce să ne îmbrăcăm” peste șeasă luni, ori un an, ori cinci ani ori viața întreagă. Amăgirile avuții nu sunt numai influentele veninoase ce stăpânesc pe acei cari posedă avuțiile, dar special reprezentă cursele, dificultățile, incurcările și sforțările amăgitoare de a deveni avut, nu în sensul a îngrămădi milioane, dar o ajunge la o stare independentă de a duce o viață fericită cu puțină dacă nu deloc osteneală. Aceste amăgesc pe mulți, cari dacă n'ar avea aceste griji ar fi foarte roditori și iubiți, următorii ai Domnului.

Căți dintre acei odată ajunși la lumina Adevărului present, pot să mărturisească că spiritualitatea lor, iubirea lor pentru Domnul, și zelul pentru Adevăr, și interesul lor pentru Împărăție au fost înăbușite și ciocnite jos de aceste griji, și lăcomia de a deveni avut ori întinderea de a ajunge la bunurile acestei vieți. Aceste griji nu numai sunt amăgitoare, dar sunt veninoase pentru toată omenimea, ele incolțesc egoismul și-l produc foarte abundant. În poporul Domnului ele sunt foarte primejdioase, ele mai întâi atrag atențiunea dela lucrurile spirituale, împiedică studiarea Cuvântului lui Dumnezeu, și distrug influența Adevărului ori a Vestei Împărăției asupra inimii, și ca rezultat viețile acestor sunt sterpe, goale de iubire ferbinte și zel și bucurie în Domnul, neroditoare în nimic pe linia dezvoltării caracterului și fructele. Spiritulul Sânt, serviciul lui Dumnezeu, pentru frați și alții.

Ce pot aceștia să facă cari află că spinii umplu inima lor și înăbușesc Cuvântul Domnului, să scape de ei? Cum pot ei să biruiască această dificultate a permțerii grijilor acestor vieți, să absoarbe timpul lor, talanții lor,

influența lor din deșertăciunile bogății? Cum pot ei să se scape de deșertăciunile false și amăgitoare a vieții? Cum ar putea ei deveni rodnici către Dumnezeu în lucrurile bune, în bogățiile harurilor inimii și caracteriului lor, în bogățiile cunoștinței Cuvântului și planului Divin?

Acestea sunt grele și dificulte afaceri a să vedea scăpat de ele, când ele sunt înrădăcinate și bine dezvoltate în inimă după ce noi am primit semanța bună, și trebuie o deșertăciune și conținuu plivire a le smulge toate afară. Toți aceștia trebuie să meargă la Domnul după ajutorul care el singur numai îl poate da, și metoda și procesul prin care Domnul le va ajuta, va fi prin transformarea minții lor așa că ei să cugete nu la cele pământești, ci la lucrurile și promisiunile cerești, tocind afecțiunile și gândirea lor în bogățiile adevărate ale naturii divine și chemării înaltă, în loc de bogățiile pământești, ce sunt numai terecătoare și nemulțumitoare. Ei trebuie să părăsască cugete de grijile năcăjitoare lumesti, și trebuie să abziecă cu totul așintirea de a ajunge la prosperitatea pământești. „Și să nu fiți în asemănare cu veacul acesta, ci să vă schimbați prin înnoirea (cu promisiunile cerești) minții voastre, pentru că (astfel având așintirea la câștigarea acestor) să cercetați voi care este voia lui Dumnezeu, binele și bineplăcutul și desăvârșitul.” — Romani 12: 2; Mateu 6: 19—21; Efeseni 4: 21—24.

Și, calea de a efectua aceasta transformare a minții, aceasta desrădăcinare a spinilor, este a trage timp și atențiune înlături dela lucrurile pământești, „Rescumpărându-vă cu desăvârșire timpul” într'un mod forțator, limitând (mărginind timpul pentru lucrurile pământești și necesitățile vieții, și devotând din ce în ce mai mult timp pentru interesul spiritual în inimile noastre și în inimile familiei și prietenilor noștri. Aceasta va însemna mai mult timp pentru studierea și practicarea Adevărului, dar cum ne nutrim cu Adevărul noi vom afla că el este o putere sântitoare a lui Dumnezeu, „Sânteste-i în Adevărul tău, cuvântul tău este adevăr.” (Ioan 17: 17.) Aceasta de sigur va desrădăcina din inimile noastre grijile vieții, amăgirile avuții, și va ținea inima noastră într'o atitudine dreaptă de a produce mult fruct spre mărirea lui Dumnezeu. Aceasta e singura cale ce Apostolul Petru o arată. — 2 Petru 1: 4—11. Vezi Porverb. 24: 30—34.

ONESTITATEA SI SINCERITATEA CALITATI FUNDAMENTALE.

Acum noi venim la clasa numită „pământ bun” a acestei parabole, pământul unde soiul nu numai că este bun, dar curățit de toate buruenele sălbatice vătămătoare, care ar împiedeca creșterea abundanță a semanței bune. Aceasta condiție reprezintă deplină consăc-

rare lui Dumnezeu. Orice, ce ar împiedeca, este smuls și asvârlit afară, nu numai la început când semanța intră în pământul inimii lor și-a prins rădăcini, dar continuă, și special după aceea, plivirea e aplicată, nimic nu este permis să împiedice o abundență și bogată creștere. Grijele acestei vieți nu sunt permise să ciocnească Cuvântul. Uni, ca aceștia au făcut un legământ întărit cu Domnul și știu când ei îl țin și când nu; dar ei îl țin, pentru că ei au avantajul în orice chip asupra altor. Ei au calitatea potrivită ori adâncime destulă de caracter și multă ori mai puțină abilitate. Și un particular fundamental a caracterului lor este o deplină sinceritate și onestie. Ei sunt sinceri și onești cu aceea ce ei cred.

Printre acei a aceste-i clasă ce sunt numiți „pământ bun,” noi aflăm diferite condiții în viață — nu mulți nobili, dar uni nobili; nu mulți puternici, dar uni puternici; nu mulți înțelepți, dar uni înțelepți; nu mulți învățați, însă uni învățați. Dar ori ce sunt, ei sunt toți buni la inimă, și trebuie să fie onești și sinceri alt-cum ei nu pot aduce fructele recerute și necesare. Noi vedem, deci, cum aceasta clasă poate să aducă o cantitate variată (diferită) de fructe, potrivit cu împrejurările, condițiunile și abilitatea. Uni aduc o sută, uni șesăzeci, alți treizeci; însă ei toți sunt în o condițiune dreaptă a aduce rod după puterea lor mai bună. Noi avem totuși, mult de făcut cu cantitatea, (mulțimea) fructelor ce aducem Domnului; ei este în măsura gradului nostru de zel și iubire pentru el; prin urmare clasa ce aduce „o sută” reprezintă pe acei cari iubesc pe Domnul caldușos, a căror inimă este ferbinte pentru el, pentru adevărul și poporul său, interesul Domnului și a Impărăției sale zace la inima lor. Apostolul Pavel a fost, fără îndoială, unul din clasa „o sută.” Apostolul Petru și Ioan alții a aceeași clasă, și fără îndoială au fost alți în poziții mai umile neștiute în faimă, știute numai Domnului, a căror iubire pentru Domnul va fi socotită lor ca un rod insușit pentru fie care semanță de adevăr ce ei au primit. Lasă că noi fie care din ce în ce, cu mai multă îngrijire, să ne sârguim, a aduce mult fruct, amintindu-ne zicerea Domnului, „In aceasta este mărit Tatăl meu, ca să aduceți mult fruct.” (Ioan 15: 8.) Lasă să cultivăm inima noastră bine în aceasta privință, și ori ce talent și ori ce noi stăpânim de prisos să vedem că ele sunt întrebuintate spre gloria Părintelui nostru din Cer și în interesul causei sale, lăsând Domnului rezultatul că în care clasă noi să fim socotiți. El nu va face greș.

În parabolă vedem că Adevărul este reprezentat de semanță, și vedem că individualii deasemenea sunt reprezentați prin semanță. Căci este vorba de adâncime de Adevăr este plantat în inimă, și în o inimă

bună el produce un caracter care este în armonie cu Adevărul. Aceasta semanță a Adevărului este Veste Impărăției, Cuvântul Impărăției — nu adevărul despre filosofie, omenești a cutari adevăruri științifice, dar un adevăr particular — nu ceva ce ignorază Planul lui Dumnezeu; presupunându-se a fi un plan mai bun de care Dumnezeu a aranjat, dar un Adevăr particular — Cuvântul Impărăției.

CINCI ȘUTE TREIZECI DE MILIOANE DE TĂCIUNE.

Arată remarcabil că cu așa mulți cari sunt chemați Creștini — numărându-se peste cinci sute treizeci de milioane — să știe așa puțin despre Impărăția Majoritatea mare a Creștinătății a auzit și învățat foarte puțin, dacă nu deloc, despre Impărăție. Aceasta este manifestat când noi ne uităm în Europa și vedem milioane de Creștini luptându-se la moarte. Și cause este pentru-că ei n'au devenit Creaturi Noi în Christos Isus, n'au primit conceperea Spiritului Sânt, despre care noi cetim, „Dacă cine-va n'are spiritul lui Christos, acela nu este al lui.” Precum semanța naturală intră în pământ, încolțește și aduce ceva ce e crescut și dezvoltat de soiu, așa semanța bună a adevărului în inimile bune aduce fruct bun. Mesagiul Impărăției aduce rezultatul în armonie cu natura ei. Mesagiul ajungând clasa potrivită îi aduce la o atitudine unde Dumnezeu poate să-i accepteze, și conceapă cu Spiritul său spre Creaturi Noi. Aceste Creaturi Noi sunt fii Impărăției; și acești fii ai Impărăției-i sunt grâul care va fi adunat în grănar — „Atunci dreptii vor străluci ca soarele în Impărăția Tatălui lor.” — Mateiu 13: 43.

Domnul într'o altă parabolă ne arată un diferit fel de semanță — tăciune, tradus în Scripturile noastre „neghină.” Productul acestei semanțe rea apare mult ca și grâul. „Tăciunele” și „grâul” apar de departe la fel. Singura diferență vădită între ele este că spi-cul plin cu rod este plecat în jos și tăciunele stă drept însus, reprezentând fărâncă Creștinătății nominală pe din afară și în nume, însă goi de fructele Spiritului pe din lă-întru. Uitându-ne în lume, și particular în Creștinătate, noi privim cum marele Dujman a învățat țarina Impărăției de grâu cu o semanță de învățături false, cari au produs abundență neghină ori tăciune. Aceste tradițiuni și mesagiuri false proclamate de Creștinătate sunt, în Cartea Apocalipsului, simbolice descrise „vinul desfrânării” cu cari „toți locuitorii pământului fură îmbătați” — au fost amăgiți să se locuitorii pământului fură îmbătați — au fost amăgiți să se numească Creștini și să se Impărăției pe promisiuni, și terminați fași. Aceasta nu este sâmbălătura

Semănătorului adevărat, ci a „vrășmașului” Diavolului.

Noi nu însemnăm că individualii amăgiți cu aceste doctrine greșite sunt fii diavolului ori că ei, ca indivizi, sunt falși; dar noi zicem că ei sunt falși în pretinderea lor de a fi fiii a Impărăției, când ei știu că nu sunt. Viața lor dovedește că nu sunt. Ei pot să fie oameni buni, politicieni sinștiți, ori mult sau mai puțin cu două fete, unii pot fi căpitonii a deosebite organizații pământești cu motive bune ori egoiste, alți reformători morali, pocăitori de lume, etc., aceste toate pot fi lucruri bune, potrivit cu adevăritatea și sinceritatea lor și beneficiul ce omenimea trage din ele; dar ori ce ar fi vestea acestor, ea nu este semânta bună. Ea poate fi o semântă ori mesajiu de moralitate, curățanie de viață, ori totală abținere dela îmbătare ori fumare ori incunjurarea locurilor imorale; etc. Nu-i vorbă; ea nu va produce pe clasa „fii Impărăției.” Singura semântă care va produce pe aceasta clasă este semânta bună, Vestea adevărată a Impărăției. În prezent clasa semânței falșe „tăciunile” care numai apare a fi grâu, este foarte influentatoare, și toate aceste cincisute treizeci de milioane de Creștini pretinși, nu sunt grâul adevărat, dar numai o imitație a lui, usurpând locul real aparținător numai de clasa grâu.

În decursul acestui Seceris, acum aproape sfârșit, o separare a luat loc între grâul adevărat și tăciune. Grâul adevărat este strâns în grânar, pe când tăciunile fiind legat snopi este pregătit spre ardere — nu literal, dar distruși ca și tăciune, ca imitație de grâu. În foarte scurt ce astăzi e știut ca Creștină-

țate, și Impărățiile lui Christos, vor înceta de a să mai chema pe ei înșiși Creștini, s'au ori ce relație la ea. Ei să vor cunoaște că ce ei întotdeauna au fost: — parte de lume. Mulți dintre aceștia sunt membri la o biserică ori alta, dar sunt pur și acurat parte de lume și posedați cu spiritul ei.

Mult din acest tăciune nu știu ce ei sunt, nu știu da cauza de încreștinare lor, except că părinții și moșii lor așa s'au numit; nu știu despre veșuirea unui Creștin, nici nu au îndemna astfel a vetui, nici nu sunt ei sinceri în purtând acest nume. Unii îl poartă numai de faimă pentru că e un nume frumos și popular, alții îl poartă numai de frica iadului, alții pentru ca ori ce alt nume este privit de majoritate disgrațios și tratat cu chinul etern. Alții îl poartă pentru interese personale, alții sunt cu totul ipocriți (fatarnici) cari tăgăduiesc chiar și existența lui Dumnezeu, dar pentru faimă și interes poartă numele de Creștini. Toți aceștia sunt pur tăciune. Însă, acei cari au primit Vestea Impărăției, Cuvântul Impărăției, în inima bună și oarecând vor aduce fruct în armonie cu ea. Răcere timp pentru a desvolta fructul adevărat, dar aceasta nu face nimica, ei sub ori ce fel de temperatură creșe, favorabila or nefavorabila, vânt ori soare, arșita, ori ploaie, ei gradual numai creșe. Aceasta clasă crește zilnic în cunoștință, în iubire, în har, și să clădească unul pe altul în cerdința sântă. Ei deasemenea fac bine la toți oamenii cum au ocaziune. Aceasta este tot lucrul ce Dumnezeu așteaptă dela ei. Aceștia sunt unicii cari însecur vor fi strânsi în Impărăția Tatălui lor.

ANUNCIURI PENTRU TOTI.

Cu plăcere anunțăm fraților, că în zilele din urmă ne-a venit un bun număr de Turnul Veghetor din America, pe cari frații le pot avea, cu 2 lei exemplarul. Foile sunt numere rămase în fiecare lună dela Turnul Veghetor, și contin lecțiuni foarte edificatoare. În scara următoare să indică din ce lună, ce an, și câte exemplare de fiecare:

15 Februarie 1918	145
15 Iulie 1918	20
15 Septembrie 1918	37
15 Ianuarie 1919	31
15 Februarie 1919	7
15 Martie 1919	11
15 Aprilie 1919	117
15 Maiu 1919	18
15 Iulie 1919	38
15 Septembrie 1919	117
15 Octombrie 1919	109

15 Noiembrie 1919	42
15 Decembrie 1919	2
15 Ianuarie 1920	117
15 Februarie 1920	183
15 Martie 1920	208
15 Aprilie 1920	145
15 Maiu 1920	144
15 Iunie 1920	183
15 Iulie 1920	112

Cei cari voesc, să trimită până sunt.

TRADUCERE NOUA A TESTAMENTULUI NOU.

Studentii Bibliei vor fi interesați să știe că a apărut o traducere nouă a Testamentului Nou, care, cu toate că nu e perfectă, neputându-se aștepta nici odată lucru perfect dela oameni imperfecti, e o traducere remarcabila. Este scris în limbaj simplu și texturile sunt particular deslușit traduse. De pildă, Apocalipsul 18: 2 să citește: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns

un locaș al dracilor"; 17: 4, 5: „Ținea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni idolești... Pe frunte purta scris un nume, o taină: Babilonul cel mare, mama curveilor și spurcăciunelor pământului"; 1: 18: „Pe încheile morții și ale locuinței morților”; Fapte 20: 27: „Căci v'am vestit tot planul lui Dumnezeu, iară să ascund ceva din el” etc. Peste tot el e puternic în favoarea Adevărului, și aproape la fiecare pagină are note în care explică lucruri streine, ca de pildă; denar, drachmă, Christos, Messia, Mijlocitor, legioană, gheena, etc. Aceasta traducere să recomandă ca o adevărată mână de ajutor tuturor Studenților de Biblie, și mai ales acelor care nu cunosc limbi streine, ca de pildă engleză or greacă. Sunt două feluri de legături, dar tot aceeași traducere. Una în legătură mai bună, hârtie mai fină, cu 25 lei, a doua în legătură bună, dar hârtie mai simplă cu 15 lei. Să pot primi dela noi, banii totdeauna să se alatureze cu comenzile. Când sunt mai mulți într'o adunare care voesc, comanda să se facă la olaltă.

CARTICICA DE INTRERARI LA VOLUMUL I.

E gata. Frații cari voesc, o pot avea cu 10 lei bucata. Sau tipărit numai 500, și acei cari nu voesc să rămână fără de ea să vor grabi.

CONFERINȚA.

Amânarea conferinței dela Ocna-Dejului, care a fost anunțată în numărul trecut, a cauzat oare care nedumerire fraților care așa cu dor au așteptat-o. Noi înșine am fost nedumeriți; și convingerea care ne-a mântat la amânarea ei a fost forțată de următoarele întâmplări: Fratele Rutherford împreună cu alți frați americani au trecut în Europa în 12 August. În 21 Septemvrie am fost informați din London, de fratele Rutherford, că pe Joi, 23 Septemvrie, ei vor trece cu Simplonul spre Palestina și ne-a invitat să-l întâlnim la Belgrad, Serbia, ca să vorbim de aranjarea unei conferinți pentru frățietatea din Transilvania la care să participeze și ei, când vor înturna. Din scurtimea timpului și cauza pașaportului nu ne-am putut întâlni. I-am scris epistolă înainte la Atena, Grecia, în care l-am invitat, că când întoarce, să vină prin Transilvania, obligându-ne să-l întâlnim undeva în Jugo-Slavia.

Amânarea conferinței a fost numai să scutim pe frați de două cheltueli, de-oarece fiecare ar fi bucuros să aibă ocaziunea a să întâlni cu frații americani, la caz că aceștia vor veni, care probabil ar fi fost

cu neputință multor din cei cari ar fi participat la întâia conferință. Nimic nu să știe încă de venirea lor, dar la caz că vin prin Transilvania conferința va fi la Cluj și frații vor fi avizați la timp. Iar de nu, conferința va fi cum a fost anunțat, adică la Ocna-Dejului.

AVIZ.

Să observă, că frații neglijează să umplă rubrica făcută în numărul trecut pentru Peregrini. Noi, în schimb, ne vom ținea de cuvânt și vom socoti că acele adunări cari nu rentorc rubrica umplută, nu voesc frați servitori și deci nu-i vom însărcina. Aceasta e singura cale de-a ne convinge care adunări voesc or nu voesc atari servitori.

Asemenea cu Turnul de Veghere. Trimiterea lui va înceta cu numărul viitor pentru toți aceia, cari nu vor fi în regulă cu abonamentul. Mai pe puțin decât pe șeasă luni nu arată de trebuință al abona; să poate cumpăra mai bine cu bucata în așa caz. Aceia cari îl abonează să umple lie care înparte rubrica din numărul trecut și cu banii alăturat să ni-o trimită, afară numai dacă este cu totală neputință. Altcum, fără bani nu-l vom putea tipări foarte mult.

VARSTA AURIEI

Din toate părțile frații s'au exprimat dorința pentru loi de împărțit la popor în general. Acum sunt gata. Numele acestui purtător de Adevăr e Varsta Aurie. E No. 1, Vol. 1, și ne-ar plăce, credem, tuturor să fie săptămânală, semi-lunară, sau cel puțin odată pe lună. Lucrul n'ar fi o imposibilitate. Inceputul e mai greu. Ar trebui un oare care fond la început, și după aceea voluntari să o poarte publicului. S'ar vinde ușor, cu 1 leu bucata, ca ori-care altă foie. Noi umblăm prin credință și avem nădejde în Capul lucrului. Suntem tocmai în pragul Vârstei Aurie și s'ar cădea preoților să o prochem. Numărul prezent conține vechiul și totdeauna interesantul subiect: „Unde sunt Morții?” Aci e ocaziune pentru toți, și frații din toate părțile să ne scrie câte să-le trimitem. Să vor vinde publicului cu un leu, și dela fiecare leu 25 de bani vor fi ai vânzătorului. Astfel sa va împiedeca prădarea. Banii să vor plăti nouă numai după ce să vor vinde. Așteptăm să auzim imediat dela frații cari doresc.